

კანონიერი ელფერე მიეცემა და ფორმის შეუსრულებლობისათვის შეკითხვაზე უარს ვეღარ იტყვიანო. ასევე უნდა მოვექცეთ დღეს შემოტანილ ორ სხვა შეკითხვა-საო.

ოზოლმა მოითხოვა, შეკითხვა დღესვე განხილულიყო. ბუფატი, შრომის ჯგუფის სახელით, ოზოლს მიემხრო. იმის აზრით, იმ წუთს, როცა თოფები გატენილია და სიველ სასამართლოს განაჩენებზე და მოკიდებული 74 კაცი ბედი, ფორმის შეუსრულებლობისათვის მკირეოდენი დაჯიჯინება შეუძლებელია.

რადიკალებს გაიმეორა თავისი წინადადება და სხვა კომისიაში გადაცემა პატიმართა სიკვდილისაგან დახსნისთვის არი სპირობო. ამასთან განაცხადა, რომ სამინისტრომ უკვე ყველაფერი იცის და სათათბიროს კამათი მას ახალს არაფერს ეტყვის. მკირეოდენი ფორმალური შეცდომა კი, უბედურათვის დამლუბველი იქნებაო.

ჯაფარიძემ ოზოლს დაუქარა მხარი. კუზნეც-კარავევმა განაცხადა, რომ საქმის ფაქტური მხარე კერძო ცნობებს არ ეთანხმება. კერძო ცნობებით, ტუსაღებს სიველ სასამართლოში უპირებდნენ გარდაცემას და სიკვდილით დასჯას. ეს ცნობა მართალი არ არის. გუშინ ბეგრმა დეპუტატმა დებემა გაუგზავნა და დღეს გენერალ გუბერნატორის ბარონ მელლერ ზაკომელსისაგან ასეთი პასუხი მოვიდა: „მიზეზი არ იყო სიველ სასამართლოში მიცემი არა თუ 74 კაცი, არამედ 7 და 4 კაცი. გადასარჩენი ჯერ-ჯერობით არ არის: (სიცილი, ხმაურობა, ტაში). კუზნეც-კარავევმა როდინგს დაუქარა მხარი.

აქვინსკიმ წაიკითხა რიგის პროგრესიული ამომრჩევლობის მიღებული დებემა, რომელიც მოსულ კერძო ცნობებს უფრო ეთანხმება, და განუცხადა, მე ამ ამომრჩევლებს უფრო ვენდობი, ვიდრე გენერალ-გუბერნატორსაო. არ-ხანგელსკიმ მოითხოვა შეკითხვის დაუყოვნებლივ გარჩევა.

ოზოლმა ყურადღება მიაქცია ბარონის მიერ გამოგზავნილ დებემაში სიტყვას „ჯერ-ჯერობითაო“. ეს იმას ნიშნავს, რომ დღეს თუ არა, ხელ შესაძლებელია პატიმარი დახვედრად და ამიტომ დაუყოვნებლივ უნდა გაგარჩიონ საქმეო.

შუფლინმა განაცხადა: სიკვდილი განსაკუთრებით მემარცხენებს სრულებით არ უნდა აწინებდეთ. ამა, სინდისის ქვეშა სიკვით, არავის აქვს თქვენგანს ყუმბარაო.

ამ სიტყვებზე საშინელი ხმაურობა ას-

ტყაო. მემარცხენებმა ბრახუნი ასტეხეს, ვაისმა ყვირილი: „გაადგეთ, გაადგეთ აქედანაო.“ დარბაზში საერთო მოძრაობაა. თავმჯდომარემ ზარის რეკს მოუხშინა, სხობა ყველას, დამწვრდებულიყო. მან მწუხარება გამოსთქვა, რომ ორატორი დროზე ვერ შეაჩერა. შულგინის საქციელი უსაფრთხოდ მიანიხი და სიტყვა, მე-მ მუხლის ძალით, დებუტატის სხდომიდან დასათხოვად საქირაა დებუტატის რომელიმე ჯგუფის განცხადებაო.

აქვინსკის აზრით მემარცხენეთა აღვლევება მეტია, დროა მივეჩვიოთ პროვოკაციას და ზიზღით გავცეთ პასუხიო.

პერვანოვიცა როდინგს დაუქარა მხარი და აღნიშნა, რომ შეკითხვას არა თუ რიგები ფორმულა, კანონიერი არგუმენტიც არა აქვსო.

მურმეიკინმა კუზნეც-კარავევის მიერ წაკითხული დებემა იმეწმა და აღნიშნა, რომ ს.დემოკრატიულ ფრაქციის შეკითხვა უსაფუძვლოაო.

ბულგაკოვი და კოვტევიჩი დაუყოვნებლივ განხილვას წინააღმდეგ ბედი ავიდ დაუყოვნებლივ განხილვას მიემხრო.

წერეთელმა ს.დემოკრ. ფრაქციის სახელით მოითხოვა, რომ თუ დღესვე არ გაისინჯება შეკითხვა, კომისია მისი წარდგენა ხუთშაბათს მიიღვ არ უნდა გადააცილოსო.

სათათბირომ დაუყოვნებლივ განხილვა უარ-პყო და საკითხი კომისიას გადასცა.

წაიკითხეს მწვერის განცხადება შულგინის დღევანდელ სხდომიდან დათხოვნის შესახებ. შულგინმა განაცხადა, რომ როცა „ყუმბარა“ ვთქვი, სახეში მყავდა სათათბიროს წევრები კი არა, სახობადო ს.რევოლიუციონერების პარტიის ყველა წევრიო. თავმჯდომარემ განცხადებას კენჭი უყარა. იოსებ გესენმა იკითხა: „შეიძლება განცხადება შემომტანთ უკანვე წაიღონო“. ამზე მარცხნივ დაუძახეს „ეს ბოდიშის მოხდა არ არისო“.

(მარჯვნივ ხმები: „ოჰო!“) შულგინის დათხოვნის წინააღმდეგე ილომინდნენ მემარჯვენენი, ზომიერები და კადეტთა ერთი ნაწალი, მაგრამ მემარცხენეა გადაპარბეს და დებუტატის დათხოვნა მიიღეს. შულგინი დარბაზიდან გავიდა. უკიდურესმა მემარჯვენეებმა და ზომიერმა მონარქისტებმა ეს იწყინეს, უკანონოდ სცნეს, რადგან შულგინმა თავისი სიტყვა უკანვე წაიღო. ყველანი დემონსტრირებულად წამოდგნენ და შულგინს გაჰყენენ (მარცხნივ ძლიერი ტაში, ცენტრში სჩუმე).

სათათბირო გადავიდა მე-რე შეკითხვაზე, რომლის გარჩევასაც მომხსენებელი დაუყოვნებლივ თხოულობდნენ. ეს

შეკითხვა შეეხება ბაქოში, გავიცის სპიქის გამო, გენერლის ტაუბეს გაგზავნას. გავიცვა იქ მწვდომინად მიმდინარეობს და შთავრობა ტაუბეს გაგზავნილ შრომასა და კაპიტალის საქმეში ერევაო.

ხერხეიძემ, კანუსტინმა, სტრუგემ და რადიკალებს სთქვეს, რომ ეს საკითხი ძლიერ რთულია და ხელ და ხელ იმისი გარჩევა შეუძლებელია. შეკითხვაში არავითარი ხელ-ჩასაქიდი მასალა არ მოიპოვება. მთავრობის მიერ აგენტის გაგზავნაშიც არავითარი დანაშაული არ არის. ამიტომ შეკითხვა კომისიას უნდა გადაეცესო.

დაუყოვნებლივ საკითხს გარჩევას მხარი დაუქარეს: მასწავტემ, ახმადიანიმ, ზეინსფელდმა და ჯაფარიძემ.

ს.რევოლიუციონერები და შრომის ჯგუფი წინააღმდეგი იყვნენ დაუყოვნებლივ განხილვისა.

სათათბირომ ხმის უმეტესობით შეკითხვა კომისიას გადასცა.

შემდეგ სათათბირომ მოისმინა სახელდახლო შეკითხვა სოფ. ლანჩხუთში დამსჯელ რაზმის მოქმედების შესახებ. მოხსენების მსწრაფელ განხილვას მხარი დაუქარა წერეთელმა, წინააღმდეგი იყო რადიკალები.

წერეთელმა ილაპარაკა დამსჯელ რაზმის მოქმედების შესახებ.

რადიკალებს არსებითად მას დაეთანხმა, მაგრამ ინიშნა, რომ შეკითხვა ფორმალურ მხარეს ვერ აკმაყოფილებს. არც ფორმალურ და არც არგუმენტის მხრივ შეკითხვას მტკიცე საფუძველი არა აქვს. შეკითხვის დაუყოვნებლივ განხილვის წინააღმდეგე იყვნენ ოქტომბრისტები, უპარტიონი, კადეტები, მაჰმადიანები და კოლო, სულ 193 კაცი. მომხრენი — ს.დემ., ს.რევოლ., შრომის ჯგუფი და სახლობო სოციალისტები, სულ 166 კაცი. ეს შეკითხვაც კომისიას გადაეცა.

შემდეგ სათათბირო გადავიდა მესამე შეკითხვაზე. იგი შეეხება მოსკოვის გენერალ-გუბერნატორის გერშელმანის უკანონო მოქმედებას. გერშელმანი თურმე, წინააღმდეგ კანონისა და მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის სპეციალურ განმარტებისა, მ. კაბლოვები და მ. ტარაკინოვები, რომელთაც პოლიციელის მოკვლას აბრალდნენ და რომელთაც სპეციალური სასამართლო უფალ კატარგა გადაუწყვიტა, ამას არ დასჯერდა და სხვა მსჯულებს გაარჩევინა ხელ ახლა საქმე, რის შედეგიც ის იყო, რომ ბრალდებულები სიკვდილით დასაჯეს.

შაქვაჯიშმა ილაპარაკა საქმის ფაქტური მხარეზე და განაცხადა, რომ სათათბირო გეგმება მინისტრთა თავმჯდომარის მო-

წოდებას და, ამა, გამოშავარავა კოლეც მოსკოვის გენერალ-გუბერნატორის გერშელმანის უკანონო მოქმედება; სათათბირომ აღასრულა თავისი მოვალეობა, ეხლა მთავრობამ უნდა დასრულოს თავისი მოვალეობა იმ კანონისა და სამართლის პრინციპების სახელით, რომელზედაც არა ერთხელ მოგვიწოდეს სამინისტროთა წარმომადგენლებმაო.

აქვინსკი დაეთანხმა მაკლავოს, მაგრამ გერშელმანის მოქმედება უფლებების აღმადგენად არ ჩასთვალა. ასეთი მოქმედება რუსეთში დღეს არსებულ უფლებებით სარგებლობააო. სათათბირომ ერთხმად მიიღო შეკითხვის რედაქცია, კომისიის მიერ შემუშავებული (ტაში).

თავმჯდომარემ სიტყვა, რომ მივიღე 31 წევრისაგან ხელმოწერილი განცხადება, რომელიც შულგინის დათხოვნის შესახებ პარტიებს აცხადებენო. რადგან პროტესტი სათათბიროს მოქმედების კრიტიკაა, სხდომის დავთარს მიეკუთვნებაო. 5 საათსა და 50 წუთზე სხდომა დასრულდა.

იმ კომისიის თავმჯდომარედ, რომელსაც უადგილოდ დარჩენილთა საქმე აქვს ჩაბარებული, დაინიშნა ს.რევოლიუციონერების ლიდერი გორბუნოვი, მდინედალექსინსკი.

ზომიერთა და მემარჯვენეთა შეერთებული კლუბი შეუდგა საარჩევნო კანონის გამოცვლის პროექტის შემუშავებას.

პროცენტების ხელ-შეუხებლობის კომისიამ მკირეოდენის ცვლილებით მიიღო მთავრობის კანონ-პროექტის სამი პირველი მუხლი.

(განთქმებიდან)

უცხოეთის კაპიტალისტები სათათბროს შესახებ. „რუს. სლ.“-ს დებეშით აუწყებენ პარიზიდან, რომ უცხოეთის კაპიტალისტებს აოცებს მთავრობის განზრახვა, რომ სათათბირომ საბიუჯეტო კომისიაში საგნის მცოდნე გარეშე კაცებში არ მოიწვიოს. ყველაზე უფრო იმიტომ უყვიროს უცხოეთის საფინანსო წრეებს რუსეთის მთავრობის ამგვარი მითარულება, რომ ამას წინადა თვით ფინანსთა მინისტრმა კოკოვცევმა საჯაროდ გასარჩევად დიდი ცოდნა და გამოცდილება საჭიროა, ეხლა კი ამ მცოდნე და გამოცდილ პირების მოწვევას წინააღმდეგებაო.

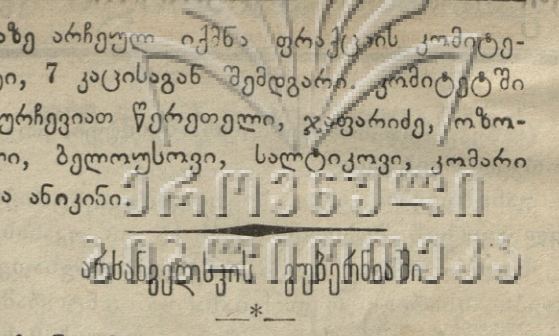
ს.-დ. ფრაქციის სხდომა. 28 მარტის სხდომაზე ს.-დ. საპარლამენტო ფრაქციის დაუდგენია შეკითხვები წარედგნოს სათათბიროს: 1) ბაქოში უნდადართა კორპუსის უფროსის გაგზავნის შესახებ და 2) საპარტიოებში პოლიტიკურ ტუსათა აწიოკება-შეწყობის შესახებ. იმავე სხდო-

„ფედერალისტი“—ამბობს ავტორი. —მიდის გლენება და ეუბნება: შენ შიშველი და მშიერი ხარ. შენ გაძარცვავი. ამის წინააღმდეგ უნდა იბრძოლო. მაგრამ უწინარეს ყოველისა შენ საქვეყნოდ უნდა იყვირო, რომ შენ ხარ ქართველი, რათა ყველამ გაღიაროს ქართველად.“

ამის შემდეგ ავტორის სიტყვით გლენი იწყებს მსჯელობას და ვერ გაუვია: რა მოსახანია აქ ქართველი? ყველამ იცის, რომ ის ქართველია და ამ წამში არავინ უშლის მის ქართველად ყოფნას.

ეს მსჯელობა უფრო ავტორის მსჯელობაა, ვიდრე ქართველი გლენისა. ქართველი გლენი ძალიან კარგად ჰგრძნობს, რომ იმას ჩაგრავეს ყველა და ყოველნაირად და იცის, რომ მისი ბედი, რომ მის ხელში იყოს, მისთვის უკეთესი იქნებოდა. ქართველი გლენი გაცილებით უფრო შორს მიდის ქართველ ინტელიგენტზე და რუსის მთავრობის დანაშაულობა იმის წინაშე უფრო ადვილად გადააქვს თვით რუსის ხალხზე და შეგნებულ ელემენტების მოვალეობას შეადგენს, რაც შეიძლება უფრო ადრე აუხსნას ხალხს და შეაგებინოს ნამდვილი ეროვნული იდეალი, რომელიც ორი სიტყვით გამოიხატება: „არც ჩვენ ვემონათ, არც სხვა ვიმონათ.“

ამას გარდა, არასოდეს ს.-ფედერალისტებს თავისი პოლიტიკური პროგრამა იმ ფორმულამდე არ გაუმარტივებიათ, რომელიც ავტორს მოჰყავს: „საქვეყნოდ იყვირე, რომ შენ ქართველი ხარ, რათა ყველამ გაღიაროს ქართველად!“ როცა კი ს.-ფედერალისტებს შეეძებევა ექლოდათ გლენებთან ლაპარაკისა,

ჩვენ ვიყოფებოთ ქალაქ ენატავისკი.

ტელესკოპითაც რომ მოისურვებოთ ძენა, ამ ქალაქს რუსეთის კარტაზედ ვერ იპოვნით მიუხედავად ამისა აქაური აღმინისტრაცია ამ ქალაქს ასტრანხის გუბერნიის „სამოთხედა“ სოფლის მდებარეობს იგი მდ. ვოლგას ნაპირზედ, ქალაქ ასტრანხიდან 120 ვერსის მანძილზედ, სამხრეთით უკვე კარგა ხანია, რაც აღმინისტრაცია ასახლებს აქ პოლიტიკურებს. მაგრამ ამ მდებარეობა რუსეთში აქონამდის არ მოჰყოლია ჩვენებურნი—კავკასიონი. მიზეზი? მიზეზი ის არის, რომ დღემდის კავკასიონისათვის აღმინისტრაციის ჰქონდა უფრო „შესაფერისი“ ადგილები, ასტრანხის გუბერნიის „ჯოჯობეთა“ წოდებულნი. წყალობითა ღვთისათა, შეწყვეთა და ერთგულებითა აღმინისტრაციისა ეს „ჯოჯობეთებიც“ აღიკოპირით-პირამდე და ეხლა იძულებულნი არიან, თვისდა უნებურად, უდალატონ თავიანთ გადაწყვეტილებას. ამ ბოლო კვირის განმავლობაში აქ უკვე ათამდე ქართველმა მოიყარა თავი,

სულ აქ დაბინავებულია სამოკამდე გადმოსახლებული. მეტ წილს პოლონელები, ლატვიები და ებრაელები შეადგენენ.

დაუჯერებელი მიყრებული (ხოვრენი არიან აქ. აქ ამ საშოთხედ წოდებულ ქალაქში არავითარი დაწესებულება არ ყოფილა, არავითარი საქმის შოვნა აქ არ შეიძლება, და ამიტომ უცხო ადამიანს, აქ გადმოსახლებულს, დიდი ტანჯვა მოეწიოს. პირველშივე თქვენს ყურადღებას იქცევს დიდის ასობით დახატული ქედელი: „Казенная винная лавка“, ესე იგი სახანო არყის ღუქანი, რომლის გარშემო იშვიათია ხალხი ბუზივით არ ირეოდეს. მეტი მოძრაობაა, რასაკვირველია, კვირა-უქმე დღეებში. მარხვას მოწიწებით ინახავენ, მაგრამ, სამაგიეროდ, როდესაც გახსნილდება, წყრეს გადადიან. ყველგან აქ დიდის აშბით გაა-ცოცეს, სიმღერასა და ქერაში მამაკაცებს არც თუ დედაკაცები ჩაშოვარდებიან, და როდესაც ეს უკანასკნელი „არღონი“ შედიან, მაყურებელს უტყველად მოაგონდება „ტარტაროზთა ფერხული“. ასე ატარებს დროს აქაური მდამიო ხალხი.

ამისთანა მხარეში გაფანტვა პოლიტიკურად მომხალებულ ხალხისა ძლიერ სა-

ინინი იმას კი არ ეუბნებოდნენ. იყვირე, რომ ქართველი ხარო, არამედ დაწველებით უხსნიდნენ ცესტრალიზმის თვისებებს და ცენტრალისტების უპირატესობას, უმარტავდნენ ავტონომიისა ფედერალიზმის პრინციპებს, უქადაგებდნენ როგორც კერძო ადამიანთა, ისე ხალხთა თავისუფლებას და ხალხთა შორის თანასწორობას და ერთობას, და არასოდეს ქართველი გლენი ამ საკითხებს არც მტრულად, არც გულ-გრილად არ მოჰპყრობდა, ჩაკვირებდა და შეუენია მათი არის.

„ის განსაკუთრებული ყურადღება, რომელსაც ს.-ფედერალისტები აქცევენ ეროვნულ საკითხს თავის პრაქტიკულ მოქმედებაში ადვილი გასაგებია როგორც უსიხლოლოგიური მოვლენა, მაგრამ არ შეიძლება გამართლებულ იქნას, თუ მის რევოლუციონერ პარტიის თვლით შევხედეთო.“—განაცხობს ავტორი.

ჩვენ გვგონია, რომ თუ რევოლუციის მასშარობებელი მარტო ლუკა პუტინის ძენაა, ასეთი რევოლუცია დიდ მანძილს ვერ გაივლის. როცა სალდათებს შეუჩნდნენ და ადელეგებდნენ მით, რომ ცულ საქულ-საქულზე უაუაგბდნენ, სალდათები თითქო რევოლუციის ემხრობოდნენ, ხოლო როცა საქულცი გაუმჯობესეს და სასმელიც, მაშინ თავიანთი თოფები რევოლუციონერებს მიუღირეს! მხოლოდ თავისუფლების იდეალი აღაფრთოვანებს ხალხს, აზრადღებს მას თავგანწირულად და აპოინენებს მას პურსაცა და თავისუფლებასაც! თავისუფლებას უქადაგებდნენ ხალხს ს.-ფედერალისტები, მაგრამ არასოდეს მათ ხალხისათვის არ ურჩევიათ რუსეთის

ველქონი

სოციალ-დემოკრატიის გამარჯვება საქართველოში (მეცხრე ნომერი) (დასასრული*)

შემდეგ ავტორი სცილილობს ახსნას, თუ რატომ უყურებდა ეროვნულ იდეას ჩვენი გლეხი გულ-გრილად და მტრულად ცი, და ამბობს: „ეროვნულ მისწრაფებებს ასაზრდოებს და ავითარებს ეროვნული ჩაგვრა და ჩვენი გლეხი კი ეროვნულ ჩაგვრას პირდაპირ ვერა ჰგრძნობდა.“

შემდგომ აზრად მიმანია, ვითომ ეროვნულ მისწრაფებებს მარტო ეროვნული ჩაგვრა ავითარებდეს: ინგლისელებს ვილქემ და მპყრობელის შემდეგ (დაიპყრო ინგლისი 1066 წელს ქრ. შემ.) ეროვნული ჩაგვრა არ გამოუცდიათ, მაგრამ ეროვნული გრძნობა უმაღლესად განვითარებული აქვთ. იგივე ითქმის ფერობის სხვა ხალხებზედაც; ფრანგებზე, გერმანელებზე და სხვებზე. პოლონელებს 1832 წლამდის, როცა შედარებით უფრო მეტი ეროვნული თავისუფლება ჰქონდათ, ვიდრე მასუკან, არა ნაკლებ ჰქონდათ განვითარებული ეროვნული გრძნობა და მისწრაფებანი, ვიდრე დღეს.

მაგრამ ფაქტთა ავტორი ქეშარტების ამბობს და ეროვნულ მისწრაფებებს ასაზრდოებს და ავითარებს მხოლოდ ეროვნული ჩაგვრა, ჰგრძნობს თუ არა ჩვენი ქართველი გლეხი ეროვნულ ჩაგვრას? არაო, ამბობს ავტორი.

მე ვამბობ, რომ თუ ჩვენი გლეხი პირუტყვი არ არის, ტინი აქვს და მსჯე-

ლობა შეუძლიან, ასეთს ჩაგვრას უნდა ჰგრძნობდეს და ჰგრძნობს კიდევ, ხოლო ფარმულელები ვაშოქქმა არ შეუძლიან თავის გრძნობისა, თავის ეროვნულ მისწრაფებებისა.

როცა მამასახლისი გადასახადებს ჰკრებს და საწყალ გლეხს უკანასკნელ ძროხას უყიდის „ნელოიკაში“, იგი მამასახლისს არ ემდურის: იცის, რომ მას მარხის უფროსი უბრძანებს და ამ უკანასკნელს კი უმაღლესი მთავრობა „რუსის მთავრობა“.

სოფლის საქმეები ხომ მაინც გლეხებმა კარგად იციან, მაგრამ სოფლის კანცელარიაშიაც კი უმნიშვნელოა მისი პიროვნება: აქ საქმის წარმოება რუსულად არის და სოფლის ბატონ-პატრონიც ის არის, ვინც ორიოდ რუსული იცის. და გლეხი ფიქრობს: „ამ ჩვენი სოფლის საქმეებში რაღა უნდა, რისთვის ეჩრება რუსის მთავრობა?“

გლეხი მიდის სასამართლოში, მისი სიტყვა იქ არავის ესმის, არც მას ესმის მოსამართლის სიტყვა და ჰგრძნობს, რომ მისი ბედ-იბადლი ვიღაც უეცრად თარჯინის ან ქურჩის აბლაკატის ხელშია და გულში იმეორებს: „ღმერთმა კი შეარცხინოს ისეთი სამართალი, როგორც არის რუსის სამართალი“.

შვილები ისეთად უსწავლელი რჩება გლეხს, როგორც თითონ არის, რადგან სკოლები არ არის, და თუ სადმე არის, იქაც ბავშვები ვერაფერს სწავლობენ და ტყუილა სცდებიან, გლეხი ამაშიაც ბრალს სდებს რუსის მთავრობას.

შვილს ართმევენ, სალდათად მიჰყავთ და ცივ ქვეყნებში ჰკახნიან, საიდნაც დასწავლებული ბრუნდება ან არა და იქ სტოვებს თავის ძვლებს. ამ შემთხვევა-

შიაც გლეხი სწყველის რუსის მთავრობას.

გლეხის პიროვნება ხელუხლებელი არ არის, პოლიცია თუ სხვა მთავრობის მოხელე, აყენებს მას ყოველ ვერა შეურაცხყოფასა, ამცირებს მას და ტალახით სთელავს იმის თავმოყვარეობას. თუ სიტყვა შეუბრუნა, ჯერ მათარხები მოხვდება და მერე სატუსალო, არა—პირუტყვი გლეხი ჰგრძნობს ასეთ გაქარგებას და გულ ჩაბკველი წყევლა-კრულვას უგზავნის რუსის მთავრობას.

გლეხი კარგად ჰხვდას, რომ არც სკოლა, არც სასამართლო, არც აღმინისტრაცია არ ვარგა, არაფერი კეთდება და გადასახადები კი მიაქვთ და მიაქვთ. იგი ხვდას, რომ მისი ბრძანებელი, მისი ბატონი არას რუსის მთავრობა, რომელიც არის სალდაც ცხრა მთას იქით, იქნად გზავნის კანონებს და მძინებებს, რომლითაც მას, გლეხებს, ტყავს აძობენ! არ შეიძლება გლეხი, თუ თითონ ვერ მიხვდა, როცა ეტყვიან, ვერ მიხვდეს, რომ კარგი იქნება მის სოფელსაც დაეკითხებოდნენ, როცა საქვეყნო საქმეებია ხოლომე მოსაწყობი, საქვეყნო საკითხებია გადასაწყვეტი!

ზევითაც ვსთქვი და აქაც ვიმეორებ, რომ ქართველ გლეხს ეროვნული გრძნობა ჰქონდა და აქვს, მხოლოდ მისი ეროვნული მისწრაფებანი ფარმულეზად არ არის ჩამოსხმული და, სხვათა შორის, ამიტომ იყო და არის საქირო მის ეროვნულ გრძნობას სასურველი მიმართულება და გამოხატულება მიეცეს, რათა ამ გზით ავცდეთ ჩვენი ხალხის მიერ ეროვნულ გრძნობის უფრო ტლანქად და უფრო რეაქციონურად გამომქაფინება.

*) იხ. „სისარი“ № 78.

სარგებლოა. ამ ახალ ელემენტებს ახალ მხარეში შეაქვს ახალი ცხოვრება. ამ ჩემის წინასწარმეტყველების ნიშნები უკვე ჩანს.

დღი ხანი არ არის, რაც პოლიტიკურებს ისე უტყუროდნენ, როგორც მეგლი ბატკანს. თანდათან რწმუნდებიან, რომ ამ უსაფუძვლო შიშს ფარდა აებნა და ძველებურად პრეველ დანახვისთანავე ღარ ფრახებინ, არ იმალებიან, პირიქით სცდილობენ დახლოვებას. ამ მხრივ, რასაკვირველია, როგორც ყოველთვის, ახალგაზრდობამ გულსწრაზნაში უსუსლო. ამ უკანასკნელს „ნეიტრალიტეტი“ არჩიეს. ექვს გარეშეა, მალე შეირყევა ამ „ნეიტრალიტეტის“ ნიადაგი.

რამდენისამე კაცის მეცადინეობით აქ უკვე არსებობს დამხმარებელი დაწესებულება, სადაც გროვდება შემოწირულებანი, მოლის სატახტო ქალაქიდან და რუსეთის სხვა ადგილებიდან დრო გამოშვებით გამოცემის, რომლითაც სარგებლობენ მსურველნი. სამუშაოდ ძლიერ ღარბია იგი წიგნებ-გაზეთებით: ყველიერში აქაურმა ახალგაზრდობამ ერთი წარმოდგენის გამართვა გაკვეთა. ვისაც მსურს იქონიოს წარმოდგენა აქაურ თეატრზე, ესთხოვ შეადაროს იგი სახალხო აუდიტორიის ავკალის ქუჩაზედ, თბილისში. არქიტექტურა, სცენისა და პარტერის მოწყობილება—ერთი და იგივეა, მხოლოდ სივრცითა და შენობის ღირსებით უკანასკნელი სჯობის პირველს. ამ წარმოდგენას დაეწრო თვით „მათი აღმატებულება“ ენატაევსკის სპრავნიკი თვის ყველა ხარისხიდან თანამოხელთა; იყო აგრეთვე ენატაევსკის „მაღალი საზოგადოება“. ბელო რეგებში მოჰყენენ... პოლიტიკურებიც.

აქვე უნდა აღვნიშნო, რომ ისპრავნიკი, რომელსაც მეტსახელად „აქლემს“ უწოდებენ, თავის გარეგანის შეხედულებით ძალიან წააგავს უდაბნოების ამ ცხინვით... აქლემს. წარმოდგენაში მონაწილეობას იღებდა ერთი პოლიტიკურიც. პიესა მეტის-მეტად მოწყენით მიმდინარეობდა გამოუცდელი სცენის მოყვარეების წყალობით. უცბად მთელი თეატრი სიცილად გადაიქცა და ყველა „ისპრავნიკისავე“ იყურებოდა. ეს შეუკავებელი სიცილი გამოიწვია ჩვენი ამხანაგის ფრაზამ, რომელმაც თავის მონაწილეში აღმინისტრაციის მოხელეს (პიესაში მოჰქმედ პირს). ავტორის წინააღმდეგ „აქლემი“ უწოდა. ამ მოხერხებულმა შედარებამ გამოიწვია ისეთი სიცილი, რომ „მის“ გვერდით მყოფ თავზედ ხელკვეთიებსაც-ი ჩუმი სიცილი აუტყდათ.

ხალხებისგან გამოკალკევეს. ეს ს.დემოკრატების მიერ გავრცელებული ქორია და გ—ეს არ უნდა მოგვანა არგუმენტად. პირ-იქა ს-ფედერალისტები ყოველთვის ხაზს უსვამდნენ იმ აზრს, რომ რუსეთის ხალხებთან ერთად უნდა ეყვებოთ ქორსა და ლხინში, დღესაც და მომავალშიც! მაგრამ ერთად ყოფნაც არის და ერთად ყოფნაც ს-ფედერალისტები ყოველთვის ხაზს იმს ეუბნებოდნენ, რომ ყველა ადამიანი და ყველა ერი უნდა იყვეს თავისუფალი, თანასწორი და თანხმობით შეკავშ რეპუბლიკური ყოველი ბროშიურა სოც. ფედერალისტებისა, ყოველი მათი პრაქოსამცია, ყოველი საავტორიტო სიტყვა, მიტინგებზე წარმოთქმული, და ყოველი ბასი გლახებთან იწყებოდა და თავდებოდა ამ სიტყვებით: „თავისუფლება! თანასწორობა! ერთობა!“ და იგივე ცნობები შედგენდნენ მათ შინაარსს!

ავტორი განაგრძობს: „სანამ ისეთი პოლიტიკური წეს-წყობილება არ დამყარდება, რომელიც მოგვცემს შესაფერ გარანტიებს, ეროვნულ მისწრაფებათა სფერაში რისიმე შეძენა ოცნებაა, რადგან, რაც დღეს მოგვეცა, შეიძლება ხვალ წაგვერთვას!“

ავტორის ავიწყდება, რომ იგივე იქმის და ისეთისავე სიმართლით აგრეთვე შესახებ სიტყვის და ბეჭდვის თავისუფლებისა, კრებებისა, კავშირების, გაფიცების თავისუფლებისა და სხვა და სხვა. შეიძლება ყველა ესეც წაგვერთვას ხვალ, ამიტომ დღეს არ უნდა მოვიფიხოთ?

ამას გარდა, ავტორი სრულებით უსაფუძვლოდ სწამებს, თითქო ს-ფედერალისტები პოლიტიკურ პროგრამის განხორციელებას აწ ატყუებულ აბსოლიუტისმისაგან მოკლდნენ! არა, „ს-ფედ-

მოქმედება გათავდა. ანტრატის დროს ისპრავნიკი... გაპარულიყო. მეორე დღეს გავიგეთ ახალი მხანება, რომლის ძალითაც პოლიტიკურებს აეკრძალათ წარმოდგენაში მონაწილეობის მიღება.

ამ ინციდენტზე კიდევ უფრო სასაცილო ეს განკარგულებაა. მეორე წარმოდგენა, შექველია გაიმართება მეორე ყველიერში, ე. ი. 1908 წელს, მანდემკი იმედი უნდა ექონოთ, რომ ჩვენი ბედის ჩარხი წაღმა დატრიალდება და ბევრი ამასი მსგავსი განკარგულება გამშრალ ასოვბად-და დარჩება.

ნიკ. გ. ვაფარბი.

ახალი აშვაპი

პედაგოგიური კრებული. ქართველ მასწავლებელთა წრემ გადასწვიტა გამოსცეს ქართულად პედაგოგიური კრებული ამ შინაარსით: 1. სწავლა-განათლების დღევანდელი მდგ მარეობა საქართველოში; 2. პედაგოგიური წერილები სხვა და სხვა საკითხის შესახებ; 3. პოპულარული წერილები მეცნიერების სხვა და სხვა დარგიდან; 4. წერილები სხვა და სხვა ქვეყანაში არსებულ მასწავლებელთა კავშირების და საზოგადოების შესახებ და 5. წერილები პროვინციიდან.

დამშუელთა დახმარება. 3 აპრილს, სამეურნეო საზოგადოების ვიცე პრეზიდენტის თავ. პ. გრუზინსკის თავმჯდომარეობით მოხდა საზოგადოების საბჭოს სხდომა. საბჭომ განიხილა საქმე კავასიაში დამშუელთა დახმარების შესახებ. თათბირის შემდეგ საბჭომ დაადგინა, აღძრას შემადგომლობა ნამესტნიკის წინაშე, ნება დაერთოს საბჭოს გამართოს ხელის მოწერა. საბჭომ დადგინა აგრეთვე, დაარსოს განსაკუთრებული კომიტეტი, რომელსაც დავალება როგორც ფულის მოგროვება, ისე დახმარების საქმის მოწყობა. ამავე სხდომაზედ საბჭომ განიხილა ა. ფირალოვის წინადადება მასალის მოპოებისა და აგრარულ საკითხის განხილის საქმეების შესახებ. საბჭომ აირჩია კომისია და ეს საქმე იმს დაავალა. კომისიის წევრებად აირჩიეს აგრონომი ტიმოფევი, თ. ა. მ. არგუთინსკი, ა. ფირალოვი, ა. კალანთარი, ე. ო. იოსელიანი, ა. სააკვი და სოკოლოვი.

ხელის მოწერა დამშუელთათვის. 3 აპრილს კავასიის სამეურნეო საზოგადოება თავის კრებაზე შეხვო შიმშილობას, რომელიც უკვე მიძინავრებს ამიერ-კავკასიის ზოგიერთ ადგილებში. კრებამ დაადგინა, გამართოს ხელის მოწერა დამშუელთა დამხმარებელ თანხის

დერალისტები მთელს თავიანთ იმედებს ამყარებდნენ რევოლიუციოზე და დამფუძნებელ კრებაზე, რომელთაც ისინი ჰქადაგებდნენ მთელი თავიანთ ძალ-ღონით!

დასასრულ, უნდა ვთქვა, რომ სწორედ ავტონომია იქნება ერთ-ერთი სერიოზული გარანტია, რომლის საშუალებითაც განაპრა ვეყენები დაიცავდ მოოველებს საშოქალკო უფლებებს პურიშევიჩების და სეფორინების მომავალ პარლამენტის ძალ-მომხრეობისაგან.

რომ უთმოსდაც გაქანურეული წერილი კიდევ უფრო არ გაქიანურდეს, ღარ შევებები წერილის სხვა შემედარ აზრებს და დასასრულ, მოვიყვან კიდევ მხოლოდ ერთ ადგილს, რომლისთვისაც ძალიან მაღლობელი ვარ ავტორისა, რადგან მან ამითი საესებით დააოწმა ჩემ მიერ ზემოდ-გამოთქმული აზრი.

„ნუ დაივიწყებთო, — ამბობს ავტორი, — რომ ფინლიანდის მიერ ზოგიერთ ეროვნულ უფლებათა დაპყრობამ შეასუსტა რევოლიუციონური განწყობილება ამ განაპრა ქვეყნისა“, ე. ი. სხვანიარად რომ ესთქვათ, გამოდის, რომ როცა ფინლიანდელი ეკონომიურ ინტერესების გარდა იბრძოდნენ აგრეთვე ეროვნულ თავისუფლებისათვისაც, მაშინ რევოლიუციონური მათი განწყობილება ძლიერი და ენერგიული იყო, ხოლო როცა მარტო ეკონომიურ მდგომარეობის გაუმჯობესებზე მდგა საქმე, მაშინ რევოლიუციონური განწყობილება განელებდა.

დღეს სოც.დემოკრატების არ ხედავ ყველას დაუბნელა მხედველობა, მაგრამ იქნებ მომავალ თაობისთვის მაინც ნათელი გახდეს ის ქეშმარიტება, რომ სა-

შესადგენად და აგრეთვე შეადგინონ ექმთა და ფერშალთა დასები დამშუელ ადგილებში მცხოვრებთათვის საეკიმო დახმარების აღმოსაჩენად.

სემინარიის პარალელური განყოფილება. როგორც ვიცით, მარტის ბოლო რიცხვებში იმერეთის ებარქიის სამღვდლოების რწმუნებულთ ქუთაისში კრება ჰქონდათ. კრებამ იქონია მსჯელობა იმის შესახებ, რომ დასავლეთ საქართველოს სამღვდლოების შეილთათვის ტფ. სემინარიაში პარალელური განყოფილება გაიხსნას, რადგან სამღვდლოებას შესანახად საკუთარი სახსარი არ მოკლებოდა, ამის გამო კრების დადგენილებით უნდა აღძრას შემადგომლობა იმის შესახებ, რომ ის თანხა, რომელსაც სინოდი უწინ იძლეოდა ქუთაისის სემინარიის შესანახად და დღესაც იძლევა, თუქცა ეს სემინარია 1903 წლიდან უკვე დახურულია, ტფილისის სემინარიაში განზრახულს პარალელურ განყოფილებებს მოხმარდეს. თურმე სინოდს სხვა განძახება ჰქონია. ვოსტროვოს აზრის თანახმად სემინარია ფული ქალ. ტფილისში რუს ბერძენ-ოსთა განძახულ სემინარიას უნდა მოხმარდეს, ხოლო ქართველ მოწვეთათვის სამღვდლოებას უნდა გადაეცეს ძველი სემინარიის შენობა, რომელშიაც უნდა გაიმართოს ქართული სასწავლებლები. იმერეთის ეპისკოპოსი ლეონიდი ექსარხოსის წინაშე შემადგომლობის-თავის ბოქაული კარაღწევი. ჰბრალდებოდა ქვერივიშვილის დაბატომრება და ცემა. ეს საქმე ტფ. სამოსამართლო პალატამ განიხილა 3 აპრილს და კარაღწევი გააპართლა.

ბოქაულის გამართლება. შარშან, როგორც ვწერდით, სთათბირის ერთის დებუტატის შეკითხვის შემდეგ, პასუხის გებაში მისცეს გორის მაზრის სოფელ ხიდის-თავის ბოქაული კარაღწევი. ჰბრალდებოდა ქვერივიშვილის დაბატომრება და ცემა. ეს საქმე ტფ. სამოსამართლო პალატამ განიხილა 3 აპრილს და კარაღწევი გააპართლა.

ქალაქის ადგილის მითვისება. ავლაბრის მცხოვრებთა რწმუნებულნი ამ ცოტა ხანში განცხადებეს წარუდგენენ ტფ. ქალაქის გამგეობას ამ ორი წლის წინად გამგეობის წევრად ნაყოფის, ხოლო ეხლა ხმოსნის ინენერის ტ. ა. ენფინჯიანის მიერ ქალაქის ადგილის მითვისების შესახებ. ადგილი ჩითახოვის გოგირდის აბანოებთან არის, შეიცავს 1500 საყენს და ღირს 25,000 მანეთამდე.

ფოსტა-ტელეგრაფის კანტორის გაძარცვა. 3 აპრილს ღაქე კარაღწევის გაძარცვათ ადგილობრივი ფოსტა-ტელეგრაფის კანტორა. წაულიათ 18 ათას მანეთამდე. მორიგე ფოსტალიონი აქოფ კარაბეტოვი უყვალად დაკარგულა.

ჩვენ კი ამაში დღესაც დარწმუნებული ვართ.

ჩვენ გავათავეთ ავტორის წერილის განხილვა. მკითხველი დამეთანხმება, რომ გ—მა თავის წერილის სათაურში დასმულ საკითხზე ვერ ელოცვა სწორი პასუხი და ის კითხვა, თუ როგორ გაიმარჯვებს ჩვენში სოციალდემოკრატებმა, გადაუწყვეტლო რჩება. ეს კითხვა ჩვენ მეთად დიდმნიშვნელოვანად მიგვანჩადა მით უფრო გვიკვირს, რომ გ—ეს წერილამდე და არც მასუქან არავის არ უსინჯავს ნათელი მოეფინოს ამ კითხვისათვის.

შემდეგში, თუ გარემოებამ ხელი არ შეგვიშალა, ვეცდებით მკითხველს გავუზიაროთ ჩვენი შეხედულება ამ საგანზე. იქნება ბევრი რამ დაგვრჩეს შეუჩინველი, იქნება ბევრი შეგვდეთ კიდევ, მაგრამ სხვა ვინმე სხვა მხრიდან მოუვლის საკითხს, სხვა განმარტებას მისცემს ამა თუ იმ მოვლენას და ასე და ამგვარად ბოლოს და ბოლოს აზრთა შეტაკებისაგან დაიბადება ქეშმარიტება.

ნი. შემდეგში, თუ გარემოებამ ხელი არ შეგვიშალა, ვეცდებით მკითხველს გავუზიაროთ ჩვენი შეხედულება ამ საგანზე. იქნება ბევრი რამ დაგვრჩეს შეუჩინველი, იქნება ბევრი შეგვდეთ კიდევ, მაგრამ სხვა ვინმე სხვა მხრიდან მოუვლის საკითხს, სხვა განმარტებას მისცემს ამა თუ იმ მოვლენას და ასე და ამგვარად ბოლოს და ბოლოს აზრთა შეტაკებისაგან დაიბადება ქეშმარიტება.

ტფ. გენერალ-გუბერნატორის განკარგულება. იგზანებინა: ვოლოვდის გუბერნიაში სამხედრო წესების მოხსნამდე — რადენ დოლიძე, ერმალოვ კუჭურიძე, მიხეილ კაჩარავა, ლუკა პატარაძე, ვასილ ურუმბეგოვი, ი. ბონდაროვი, ალექსი ნატროშვილი, ე. ვოლოკოვი და მისე არეშიძე, რომელთაც პრალდებთ ავითაცია მუშებს შორის; ვიატკის გუბერნიაში ორი წლით—ივანე მათიაშვილი, რომელსაც რევილვერი აღმოაჩნდა. ზფილისსა და ტფილისის გუბერნიიდან ეტაფით იგზანებინა: 3 ლოკანდა, ე. გოცირიძე, ა. ჯაფარიძე, დ. ლაფერაძე, დ. ასლოსიანი, მ. კასპაროვი, ე. ჯაფარიძე, ა. ოსიფოვი, ერ. სირბილიძე, ე. კვერციანიშვილი, მ. ტერიაშვილი, ა. ბაღდასაროვი, მ. პეტროსიანი, ა. ჯაფარიანი, მ. კერესელიძე, გ. შიშინაშვილი, მ. ქვეხიშვილი, გ. ლუარსაბოვი, ნ. მაილოვი, ს. ოვანესოვი, მ. თუმანიანი, ი. გზუეზაშვილი, ე. ზაზინოვი, მ. ჩეჩენიაშვილი, ი. მინასაშვილი, ე. კარაბეტიანი, ო. ოვანოვი, ა. ასატურიანი, გ. ვალუსტოვი, ვ. ზუტკოვი, ი. პეტრიაშვილი, შ. ბაღლიანი, ე. სულ.ძე და ს. სარქისოვი.

თავდასხმა. კვირას, 1 აპრილს, სდამოთი პოლიციის მე-10 ნაწილში მცხოვრებს სავაქრო სამეურნეო პოლიციის ზედამხედველს გ. გულისაშვილს და იმის ძმას იერემიას შეეუარდა რადენიმე შეიარაღებული კაცი, რომელთაც რევილვერები მოუღერეს და ფული მოსოხოვეს. გ. გულისაშვილისათვის წაურთმევით ქალაქის ფული 90 მ. და ნიეთეში. წასვლის დროს უთქვათ, 20 აპრილს მოვალთ და 100 მან. ჩავვაბარეთო.

არტელი. ამ დღებში ტფილისში დაარსდა არტელი. არტელში 100 კაცია. ხელ შეკრულება ნოტარიუსთან არტელში 3 აპრილს დასლო. თითო წევრმა ერთ ხანად გადაიხადა 30 მან. და ამრიგად შესღა საწარმოო თანხა 3000 მან. არტელს აზრდა აქვს სამუშაოს გაჩენა წევრათათვის.

განთავისუფლება. 3 აპრილს განთავისუფლეს ამას წინად დაბატომრებული, სინათლის რედაქტორი ვარაზიანი. რედაქტორმა მიიღო ხსენებული წესების აზრი მე-18 საუკუნეში. წარადა გადმოტკდილია 1093 წლის მოგზაურადან, ფასი ორი შური.

გუშინ ქალაქის გამგეობამ გუბერნატორს წარუდგინა მეორე საჩუქრის უბნის შესწორება და დასამტყებდად.

არტემ უზანდის გზთოვს დაეპედლო: „ამ რამდენიმე დღის წინად თქვენ ვახეთში (№ 64) მოთავსებული იყო წერილი შესახებ ჩემი და ჩემის ღვინთ სავაქროში მომუშაებისა. ბრალსა მებდნენ და ბოიკოტი გამოიციხადეს. მიხეზი ის იყო, რომ მე ამხანაგი შემოვიყვანე ჩემს სავაქროში და მანედ ამიხიბდნენ, ამხანაგი რად შემოვიყვანო, მე მგონია, რომ პირველი და უკანასკნელი მე არ უნდა ვიყო, ამხანაგი თითქმის ყველა მოვაჭრეს ყავს. მე თუ ამხანაგი შემოვიყვანე, მითი მომუშავეებს არა დაპკლებიათრა, თეთიანი ადგილი ყველასათვის მხად იყო, მაგრამ მაინც მუშაობას თავი დაანებეს. უცადე ათ დღეს და ვთხოვე ხალხთან და ხალხის პირით, რომ მუშაობას შეუდგეთ მეთქი, მაგრამ მათ მედატორები აირჩიეს და დაენიშნეთ დღე სამედიტორთა სამართლისა. ჩემი მედატორებთ დანიშნულს ვადახედ გამოცხადდნენ და ბევრი ციხდეს, მაგრამ მათი მედატორები არ გამოცხადდნენ. მაშინ მე ექვი შემეპარა და გამოცხადდნენ ჩემს მომუშავეებს, რომ სხვა მუშებს ვამუშავე მეთქი. თითონაც მითბრეს, ვინც ვინდა, ის ამუშავეო. მეც მიემართე სხვა მუშებს და დაეყენე საქმეზე. მე მგონია, რომ ეს დანაშაულობა არ უნდა იყოს. ყოფილ მუშებს დაუვლიათ და მუშტრების დადრთობა მოუდღომებიათ, მე უსამართლოდ მიმანჩია მათი ბოიკოტი, რომელსაც სრულიად არ ვდებულბო. და გარდა ამის კიდევ მათა ვარ და ყოველთვის გამოვალ სამედიტორთა სამართალში; მაინდის კი საბოიკოტი არა მიქვს რა და არც ვაპულდებო მათ ბოიკატს, რომელიც თეთი ვატრების ბიურთმ უკანონოდ იცნო. არტემ კუხანოვი.

მეცხოვ ნაწილში მცხოვრებელმა დვალიშვილმა ამ რამდენიმე დღის წინად თავის დღეს 5 მან. სთხოვა, დემდ უარი უთხრა. ამაზე გაკავრებულ დვალიშვილს დღისათვის ბუბუთი შემოუქვევია და ისე მიმიღე დაუჭირა, რომ დღდა რამდენიმე ხნის შემდეგ გარდაცვლილა. დვალიშვილისთვის სინდის იმდენად შეუწუხებია, რომ თავი სისიკვდილად გაუმეტებია: დვალიშვილი 3 აპრილს ავლაბარში რკინის გზაზე ასულა და თავი გადაუღვია ლიანდაგზე იმ დროს, როდესაც მტარებელი მიდიოდა თურმე. თავ მოტრილი დასახინრებული გვაში დვალიშვილისა მიხეილის საავადმყოფოში წაღეს.

10 აპრილს ტფ. ქალაქის გამგეობის დაარსებაში დანიშნულია საჯარო ვატრობა ქალაქის.

კუქისა და ავლაბარის სათბობი მიქრების იჯარით გასაცემად.

2 აპრილს ავლაბარში თვის დასხენ ქალაქის ადგილობრის დარაჯს. წარბოვს რევილვერი და ბერდასა.

ქუთაისის ქრონიკა

ერთ ცვირაზე მეტია, რაც ქუთაისის ქუჩებში აფიცრების ხელ მძღვანელობით გაძლოერებული პატრულები დადიან და ხალხს სჩრეკავენ. როგორც ამბობენ, საალყო წესეის მოხსნის მოლოდინში გაძლიერებული პატრულები დაწესდა და იგი დარჩება საალყო წესების მოხსნის შემდეგაც.

ქუთაისში მძინვარებს ბავშვების გადამდები ავადმყოფობანი: წითელა, ქუთარუშა, ყოვანახველა და სხ. სენი ვავრცელების ხელის შესაშლელად სასწავლებლებს სალდგომოდ მომავალ კვირიდან დათხოვენ.

ქალაქის გამგეობის თხოვნა, რომ მეფარებებს ნება მისცემოდათ დამამომობით სიარულისა ფანრების ასანთებად და გასაქრობად, გუბერნატორს არ შეუწყნარებია იმ მოსაზრებით, რომ მეფარებებმა ფანრები დალაშქრების უნდა ანთონ და გათენებისს გააქრონ, დამე სიარული მითთვის საქირო არ არისო. საქმე ის არის, რომ ხშირად მთვარიან დამებში ფანრები საქირო არ არის, რადგან მთვარე უკედ ანათებს ფანრებზე, ხოლო გუბერნატორის განკარგულების გამო, ფანრები მთელ დამეს უნდა ენთოს, რაც ქალაქს ზედ-მეტ ხარჯს მისცემს.

1 აპრილს ხმოსან იურისტებს უნდა განეხილათ მ. ლილიძესთან დასადები ხელ-შეკრულობის პროექტი, რომელიც გადაცემული ჰქონდა ფოთის ქალაქის ინენერს სტატნიკო განხილისათვის. კრებას ფოთის ინენერტი ვერ დაესწრო და ამიტომ ხელ-შეკრულების განხილვა სხვა დროსთვის გადაიღო.

სტივენდების დარიგების მოლოდინში, დებუტატის საკრებულოს მრავალი თხოვნა მისდის. აღძრას საკითხი იმის შესახებ, რომ იმ მეგრულ თავად-ახნაურთა შვილებს, რომელნიც არ არიან დამტრეებულნი თავად-ახნაურობის ღირსებაში, სტივენდია არ მიეცეთ, რადგან სტივენდების დებულებანი ნათქვამია, რომ სტივენდია მიეცემათ მთავრობისაგან დამტრეებულ თავად-ახნაურთა შვილებს. ძნელი წარმოსაოგენი არ არის ის უკანყოფილება, რომელსაც ეს გარემოება გამოიწვევს მეგრელთა შორის, თუ დებულება არ შეიცვალა და მეგრელთ ციხევე უფლება არ მიეცეთ სტივენდების მიღებაში, რაც სხვადა აქვს.

პროვინციის ცხოვრება

ფოთი, თუ ამდენ ხანს სხვა ქალაქებთან და კუთხეებთან გვესმოდა შნტუაისიტობა და პრეტების სხვადათ თავს დასხმს, ესდა ეს ბედინერება ჩვენს ქალაქსაც მოეფადინა. ამას წინად საქაქაქო სკოლის ინსპექტორს ძაღლი წაართვაკს 25 მანეთი. რამდენისამე დღის შემდეგ ერთი უდასაშუალო ადამიანი კიდევ იმსხვრებულს, ხოლო ამ 30 მარტს, სდამოს ათ საათზე, სვაი კაცი შეუყვარდა სახლში ექვი მ. ჩხენკელს იმ დროს, როცა მ. ჩხენკელი ავადმყოფთან წაიყვანეს და სახლში მარტო ქალები იყვნენ. ვერ წარმოიღგეს ადამიანი, რა მდგომარეობაში ჩავარდნენ, როდესაც ორი მთვანი რევილვერებით ხელში თავზე დადგენენ და ფუელი მოსთხოვეს. შემინებულმა ქალებმა უთხრეს, რომ ექვიმ სახლში არ არისო. მაგრამ გინადე ექვიმ შინ ყოფილიყო, ვერათურს მისცემდა, რადგან თითონ ანა განაწინა. ჩხენკელი ადრბა-დტრეკების შემწე-დამხმარებელთა და გასაკვიცხა ის კაცი, რომელიც მას თავს დაქსნისკა.

მეხ. ახალ-სენაკი. ამას წინად გასუტეპში დაბეჭდილი იყო, რომ ს. პანძში დაბეჭდეს კანქმული ვახაი სხუჭუხაო, რაქლამც როცა შეკრეო, რომ ვარს შემოარტუქიან სტრახიე ვაზახები, იარადა თავის ბანიდან გადმოყვარ და დამორჩილდა, მაგრამ, როცა სახლს დაუხლოვდა ვარი, სრფა აუტეხა და სავი კაცი მსუჭუქად დასჭრა. ბოლოს თითონაც დაჭივრდა და სენაკის ციხეში დასწვედეს. 27 მარტს, როცა ჩვერბა უნდა ჩამოერთმიათ სხუჭუხასათვის, იგი ციხეში არ აღმოხნდა. როცად მოახუნა გქქეკვა.

